

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/287/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714204688
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3714204688.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu J., zastúpeného J. proti žalovaným: 1/ L. 2/ T. zastúpeným D. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na odvolanie žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. mája 2016, č.k. 6C/82/2014-182, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaných v 1/, 2/ k rodinnému domu súp. č. XXX na parcele KNC č. XXXX a k parcele KNC č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 656 m², k.ú. Y., zapísaných na LV č. XXX, vrátane príslušenstva a vedľajších stavieb na parcele KNC č. XXXX, vyporiadal toto podielové spoluvlastníctvo tak, že predmetné nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu s tým, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/, 2/ peňažné náhrady ich spoluvlastníckych podielov každej vo výške 4.864,18 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 3.301,21 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu súpisné číslo XXX, postaveného na parcele KNC XXXX a parcely KNC XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 656 m², vedených na LV č. XXX v k.ú. Y. sú žalobca v 1/2-ici a žalované každá v 1/4-ine. Žalobca získal svoj spoluvlastnícky podiel od svojho otca J. P. darom, žalované svoje spoluvlastnícke podiely získali v dedičskom konaní po svojom otcovi Y. P. Žalobca, ktorý v dome súp. č. XXX nebýva, robí základné udržiavacie práce na dome a na pozemku, na ktorom je dom postavený, platí udržiavací poplatok za elektrické hodiny. Býva v susednej obci P. so svojou družkou a ich maloletou dcérou v podnájme, z ktorého sa musia odsťahovať, pretože vlastníčka bytu (sestra žalobcovej priateľky) chce byť používať pre seba. Žalované nenavštevujú nehnuteľnosť, resp. ju navštevujú len veľmi málo. Žalovaná 1/ býva so svojou matkou v X-izbovom byte, žalovaná 2/ so svojím manželom a dvoma maloletými deťmi v X-izbovom byte. Pretože žalované nesúhlasili so všeobecnou hodnotou nehnuteľností, ktorú určil znalec S.. R. Z., súd prvej inštancie pribral do konania znalca S.. J. H., ktorý vypracoval znalecký posudok č. XX/XXXX, ktorým ohodnotil nehnuteľnosti, ktoré mu boli ukázané na sumu 20.700 Eur. Súčasťou znaleckého posudku je aj stanovenie ceny chlieva, postaveného na parcele č. XXXX/X vo všeobecnej hodnote 1.243,33 Eur, ktorá stavba však nie je predmetom tohto konania. Všeobecná hodnota nehnuteľností - rodinného domu, hospodárskych stavieb okolo domu, plotov, prípojky vody, prípojky elektriny, prípojky plynu, prípojky kanalizácie, žumpy, domácej vodárne, vonkajších schodov, spevnených plôch a parcely KNC č. XXXX je 19.456,67 Eur. Žalobca požiadal súd o zrušenie podielového spoluvlastníctva, prikázanie nehnuteľností,

ktoré sú predmetom spoluvlastníctva, do jeho výlučného vlastníctva s tým, že žalované v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku „vyplatiť“. Súd prvej inštancie konštatoval, že nikoho nemožno nútiť, aby zostal v spoluvlastníctve s iným, preto bolo povinnosťou súdu zrušiť podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom konania. Pri vyporiadaní vychádzal z toho, že žalobca žiadal, aby nehnuteľnosti boli prikázané do jeho výlučného vlastníctva s tým, že tieto chce užívať so svojou rodinou na bývanie. Jeho spoluvlastnícky podiel je polovičný, kým spoluvlastnícky podiel žalovaných je 1/4-inový. Žalobca býva v podnájme, z ktorého sa musí vystaňovať. Žalované byvajú tak, že žalovaná 1/ býva so svojou matkou v X-izbovom byte a žalovaná 2/ so svojím manželom a dvoma deťmi v X-izbovom byte. Na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že na bývanie v dome, ktorý pozostáva zo suterénu, cez ktorý sa do domu vchádza, s kotolňou a pivnicou a z nadzemného podlažia, v ktorom je obývací izba, kuchyňa, spáľňa, predsieň a príslušenstvo, je odkázaný viac žalobca ako žalované. Preto po zrušení podielového spoluvlastníctva prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobcu s tým, že žalobca je povinný „vyplatiť“ spoluvlastnícke podiely žalovaných každej v sume 4.864,18 Eur v zmysle zmeny návrhu žalobcu, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, hoci podľa znaleckého posudku S.. J. H., by bolo jeho povinnosťou „vyplatiť“ každú žalovanú v sume 4.864,17 Eur. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 141 ods. 1, 2 Obč. zákonníka, o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalované 1/, 2/ a domáhali sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že po zrušení podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti prikáže do podielového spoluvlastníctva žalovaných 1/, 2/ v rovnakých podieloch a zaviazá ich vyplatiť žalobcovi sumu určenú po doplnení dokazovania, resp. rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Uplatnili odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. s poukazom na § 221 ods. 1 O.s.p. a mali za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil tým, že nedostatočne zistil skutkový stav veci a nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Uviedli, že v minulosti užíval predmetné nehnuteľnosti ich otec Y. P., ktorý sa o ne staral a udržiaval ich a dal do týchto nehnuteľností spolu s matkou vybavenie - zariadenie kuchyne, koberce, garníže, bol rekonštruovaný komín a postavil pri dome dielňu, kde mal rôzny vodoinštalčný materiál a náradie, ktoré po jeho smrti zmizli. Všetky poplatky spojené s užívaním domu platil ich otec a keď ochorel, výdavky hradila ich matka. Uviedli, že okrem nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania, sú podielovými spoluvlastníkmi parcely KN - C XXXX/X záhrady o výmere 2776 m², na ktorých je umiestnená murovaná stavba používaná pre hospodárske účely a pokiaľ by zostal v platnosti napadnutý rozsudok, mali by znemožnený prístup k uvedenej nehnuteľnosti. Neúplnosť zistenia skutkového stavu videli v tej skutočnosti, že stavba na parcele KN-C XXXX je kvalifikovaná ako vedľajšia stavba, ktorá je však murovanou obytnou stavbou, má charakter samostatnej stavby, nie je bezprostredne spojená s domom č. XXX a neslúži iba ako doplnková stavba. Nemožno súhlasiť s názorom znalca S.. T., že táto môže byť zapísaná bez súpisného čísla, všeobecné označenie stavby v rozsudku nemôže byť predmetom zápisu na list vlastníctva. Bez bližšieho popisu uvedenej budovy ako vedľajšej stavby je prvostupňový rozsudok nesprávny. Za vedľajšie stavby by mohli byť kvalifikované iba drevené šopy s chlievmi. Je tiež zrejmé, že umiestnenie dvoch obytných stavieb a dvoch vedľajších stavieb s drobnými šopami a chlievmi na pozemku vytvárajú možnosť využitia pre obe strany a pri požiadavke prikázať nehnuteľnosť do ich vlastníctva uvažovali o tom, že po rekonštrukcii bude možné vytvoriť v danom dome samostatné bývanie pre obe žalované. Nesprávnosť použitia príslušného právneho predpisu vidia i v tej skutočnosti, že výška výplaty podielu je stanovená v nízkej cene, napriek tomu, že obdobné nehnuteľnosti sa v danom regióne pohybujú v rozpätí od 29.900 Eur do 56.900 Eur. Konštatujú, že boli ochotné žalobcovi vyplatiť na jeho podiel vyššiu hodnotu, ako by prípadne zodpovedala primeranej náhrade spoluvlastníckeho podielu, keď primeraná náhrada nezávisí od znaleckého posudku, ale má zohľadňovať aj všeobecnú cenu v danom mieste a v čase. Uplatnili odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/, a dôvodili, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď tvrdili, že vec môže slúžiť obom žalovaným a v prípade, ak súd rozhodne o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, je ich odkázanosť na uvedené nehnuteľnosti podstatne vyššia než u žalobcu. Jedná sa o jedinú ich majetkovú hodnotu a jediné nehnuteľnosti v ich vlastníctve, ktoré je možné spôsobiť na bývanie a vykonať rekonštrukciu, aby zodpovedali súčasnému stavu bývania. Tvrdili, že žalobca vytvoril svoju odkázanosť na bývanie v tejto nehnuteľnosti účelovo. Uviedli, že žalobca býval so svojou priateľkou v bytovke v Y. č. XXXX, kde mali pridelený svoj byt, ktorý zanechali a presťahovali sa do bytu sestry žalobcovej priateľky, ktorá je dlhodobo v zahraničí a je predpoklad, že tam zostane natrvalo, alebo sa tam bude zdržiavať dlhodobo. Pripojili výpis z katastrálneho portálu, z ktorého vyplýva, že otec žalobcu má v obci Y. veľké množstvo nehnuteľností a je zrejmé, že z týchto je možné získať finančné prostriedky alebo stavebný pozemok pre žalobcu. Rodičia žalobcu byvajú v rodinnom dome, v ktorom by žalobca nemal žiaden problém

zabezpečiť si bývanie pre svoje potreby. Za rozhodujúce považovali aj to, že žalobca je vlastníkom rodinného domu č. XXX na parc. KN-C XXXX a tiež spoluvlastníkom podielu 3/8 k nehnuteľnostiam parc. KN-C XXXX o výmere 40 m², KN-C XXXX o výmere 14 m² a KN-C XXXX o výmere 1371 m². Odkázanosť z ich strany je väčšia, nakoľko žalovaná 1/ bude mať XX rokov, má priateľa, s ktorým žije v X-izbovom byte so svojou matkou a chce sa osamostatniť a tvrdili, že nehnuteľnosti v Y., t.j. dom súp. č. XXX, ako aj ďalšia stavba sú spôsobilé na bývanie pre obe žalované 1/, 2/. Žalovaná 2/ má 2 deti, je vydatá, býva u manžela a má záujem zabezpečiť si vlastné bývanie, pričom žalované 1/, 2/ sa ako spoluvlastníčky dokážu dohodnúť. Nesprávne skutkové zistenia videli v tej skutočnosti, že súd konštatoval, že „vlastníčka bytu - sestra žalobcovej priateľky chce byť používať pre seba“, ktoré tvrdenie nebolo v konaní preukázané, naopak, majú vedomosť, že uvedená osoba chce zostať v zahraničí a práve pre tento dôvod žalobca s priateľkou opustili byt v Y. a presťahovali sa do terajšieho bytu. Súd prvej inštancie bez náležitého zistenia danú skutočnosť použil v prospech žalobcu. Dôvodili, že popisovali svoje bytové pomery a na druhej strane žalobca neuviedol iné svoje bytové možnosti v iných nehnuteľnostiach, ktoré sú v jeho vlastníctve, alebo vo vlastníctve jeho rodičov, a preto jeho odkázanosť na predmetné nehnuteľnosti súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil. Za nesprávne právne posúdenie veci považovali záver súdu prvej inštancie, že podiel žalobcu je polovičný, kým ich spoluvlastnícky podiel je každej v 1-ine, keď spoločne ich spoluvlastnícky podiel takisto predstavuje 1-icu ako podiel žalobcu. Zdôraznili, že v prípade prikázania nehnuteľností do ich vlastníctva môže byť uspokojená bytová potreba dvoch osôb, potenciálne dvoch rodín, kým u žalobcu sa jedná len o jedného účastníka. Aj samotný dom súp. č. XXX je situovaný tak, že bez závažnejších mimoriadnych výdavkov je možné vytvoriť dva samostatné vstupy a rozdelenie tohto domu na dve bytové jednotky. Prikázanie vecí do vlastníctva len jedného zo spoluvlastníkov je takým zásahom do vlastníckeho práva, že ho zbavuje vlastníctva a v podstate znamená nútené odňatie vlastníctva, čo možno vykonať iba v prípade, že nie je možná reálna deľba nehnuteľností. Rozhodnutie súdu nezodpovedá pojmu primeranej náhrady za nehnuteľnosť. Odvolanie smeruje i voči výroku o trovách konania. Tvrdili, že zrušenie spoluvlastníctva je takým konaním, ktoré je v prevažnej miere spojené so súdnym konaním a rozhodnutie o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva samo o sebe nie je možné kvalifikovať ako neúspech v konaní, a to z dôvodu, že miera úspechu žalobcu nemôže byť daná, nakoľko súd nie je viazaný návrhmi strán sporu, nie je viazaný návrhom na spôsob vyporiadania, pretože spôsob vyporiadania sa týka oboch strán a súd je viazaný iba poradím a kritériami ustanovenými v § 142 Obč. zákonníka. Rozhodnutie o trovách konania teda považujú za nesprávne a neprimerané, nezodpovedajúce zákonu ani účelu vyporiadania podielového spoluvlastníctva a súd prvej inštancie mal preto o trovách konania rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že otec žalovaných prišiel do predmetného domu bývať bez akéhokoľvek zariadenia, manželka mu nič neposkytla ani dodatočne neprinesla, v domčeku sa nachádza len niekoľko vecí prinesených z jeho bytu v Y. P., keď menili zariadenie a tieto veci vyhodili. Otec žalovaných bol úplne bez finančných prostriedkov a aj na rekonštrukciu komína mu dal peniaze jeho brat J., čo robili ešte za života ich otca H. P.. Otec žalovaných nemal peniaze na poplatky za užívanie domu a nie je pravdou, že tieto by platili jeho dcéry alebo manželka, ale platil ich jeho brat J., otec žalobcu. Poplatok za smeti v zmysle obecnej vyhlášky o úhrade komunálneho odpadu platia všetci vlastníci domov a rekreačných chát v obci, čiže žalované 1/, 2/, i žalobca. Podrobne sa vyjadroval ku genéze vlastníckych vzťahov chlieva, resp. budovy na parc. č. XXXX/X, ku ktorej zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nie je predmetom tohto súdneho konania. Pokiaľ žalované 1/, 2/ poukazovali na svoju odkázanosť na bývanie v spornej nehnuteľnosti, uviedol, že žalované 1/, 2/ sú podielové spoluvlastníčky každá v 1-ici bytu č. X na X. podlaží vo vchode XXX v k.ú. Y. P. a príslušných častiach a zariadeniach domu, ktoré vlastníctvo nadobudli darovacou zmluvou v roku 2009 od matky a od svojich rodičov, pričom v byte má právo doživotného bývania a užívania ich matka. V predmetnom byte býva žalovaná 1/ spolu s matkou, žalovaná 2/ býva v byte s manželom a deťmi. Okrem toho vlastní žalované 1/, 2/ nehnuteľnosti v k.ú. Y. na LV č. XXXXX, XXXX, XXX, XXXX, ktoré nadobudli v dedičskom konaní po svojom otcovi. Ich matka je podielovou spoluvlastníčkou v 1/6-ine rodinného domu v mestskej časti Y., obec Y. P. a výlučnou vlastníčkou ďalších pozemkov v k.ú. Y.. Pokiaľ žalované poukázali na jeho vlastníctvo k rodinnému domu č. XXX na parcele XXXX a spoluvlastníctvo ďalších nehnuteľností, uviedol, že sa jedná o starú chalupu - drevenicu postavenú prastarými rodičmi žalobcu v roku 1910, ktorá je rozdelená na dve časti - izby so samostatnými vchodmi, pričom druhú izbu vlastní bratranec Y. R.. Drevenica nemá sociálne zariadenie, kúpeľňu, WC, je bez vody a v blízkosti sa nachádza iba studnička. Nie je spôsobilá na bývanie pre rodinu, nachádza sa pod horou v okrajovej časti Y., patriacej

do Y.. Predložil prehlásenie výlučnej vlastníčky rodinného domu súp. č. XXX F. B., z ktorého sa súd môže dozvedieť, prečo so svojou priateľkou odišiel z prenajatého bytu, ako aj to, že vlastníčka sa chce do rodinného domu vrátiť a čaká iba na to, kedy si opraví domček po starých rodičoch. Za zavádzanie súdu považuje tvrdenie žalovaných 1/, 2/, že príkázaním domu č. XXX a pozemku parc.č. XXXX do jeho výlučného vlastníctva im bude znemožnený prístup na parc. XXXX/X, pričom z priloženej snímky katastrálnej mapy je nesporné, že parc. č. XXXX/X susedí s miestnou komunikáciou a bez problémov po urobení brány môže byť parcela ohradená ako samostatná parcela. Dôvodil, že je viac odkázaný na užívanie predmetnej nehnuteľnosti ako žalované. Opätovne zdôraznil, že sa v rodinnom dome súp. č. XXX narodil, býval tam do svojich 5-tich rokov, kedy sa s rodičmi presťahoval do novopostaveného rodinného domu na vedľajšej parcele, pričom celý život denne navštevoval starých rodičov, s dedom H. P. si veľmi rozumel a staral sa o nich, pomáhal im a doteraz sa s láskou stará o ich domček. Staral sa aj o svojho uja Y. P., otca žalovaných 1/, 2/. On bol s ním v nemocnici, keď mu určili diagnózu rakoviny. On kosí okolo domčeka, vetrá ho, v zime odhadzuje sneh, pomáha mu iba jeho otec a matka. Žalované 1/, 2/ nehnuteľností nenavštevujú, nestarajú sa o ne, nezaujímajú sa, boli videné v záhrade iba minulý rok na jeseň, keď prišli pozberať orechy. V časti odvolania žalovaných 1/, 2/, v ktorom sa zaoberajú zatriedením hospodárskej stavby na parcele č. XXXX ako obytnej budovy, k možnosti reálnej deľby a k zápisu stavieb do katastra predložili vyjadrenie znalkyne S.. O. J., ev. č. XXXXXX E. č. XXX znalecký úkon XXX/XXXX, ktorá hodnotí stavbu zhodne ako súdny znalec S.. T. s tým, že poukazuje na definíciu stavby a udáva, že uvedené stavby nemôžu byť označené ako obytné stavby, ktoré okrem nevhodnej dispozície nespĺňajú ani technické požiadavky, ktoré vyžadujú predpisy na označenie obytných budov. V tejto súvislosti poukázal i na skutočnosť, že ceny uvádzané realitnou kanceláriou, na ktoré sa odvoláva protistrana, hodnotí ako informácie nepresné, neoznačené a s veľkým rozdielom, v akej lokalite sa nachádzajú, nie je z nich zrejماً vybavenosť stavby, osadenosť, prístup, vek, stav a podobne. Znalec ustanovený súdom sa k reálnej deľbe nehnuteľností vyjadril na strane 28 znaleckého posudku a uviedol, že reálna deľba nie je bez nákladných stavebných úprav možná. Za správne považoval i rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Poukázal na skutočnosť, že sa pokúšal mimosúdne so žalovanými 1/, 2/ dohodnúť, že mal záujem majetkoprávne vyčistiť a ukončiť celé majetkoprávne konanie, ale na základe obštrukcií, priesťahov a negatívnych postojov žalovaných 1/, 2/ muselo byť autoritatívne vo veci rozhodnuté súdom. Aj v tomto postoji žalovaných 1/, 2/ je odzrkadlený ich vzťah k rodinnému domu súp. č. XXX, ktorý vyžaduje nutnú rekonštrukciu a v prípade ďalších priesťahov a niekoľkoročných súdnych konaní bude chátrať a strácať na hodnote.

4. Žalované 1/, 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedli, že žiadajú, aby ich odvolaniu bolo vyhovené a tvrdia, že reálne všeobecná hodnota nehnuteľností je podstatne vyššia než je uvedená v znaleckom posudku. Uviedli, že pre nich je predmetná nehnuteľnosť jediným riešením na získanie samostatného vlastného bývania, a preto posudzovanie možnosti reálnej deľby nemôže vychádzať iba z úvahy, že toto bude vyžadovať určité náklady, tvrdenie o nákladoch pre reálnu deľbu ako vysoko nevhodných je neodôvodnené. Poukázali na to, že neodmietali vyporiadanie podielového spoluvlastníctva apriori, len nebolo pre ne prijateľné, aby jedinou alternatívou bola tá, ako sa rozhodol žalobca. Poukázali na to, že žalobca absolútne odmieta, že by sa ony stali výlučnými vlastníčkami a jeho by vyplatili.

5. Žalobca vo svojom písomnom stanovisku k stanovisku žalovaných k jeho vyjadreniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na skutočnosť, že procesná obrana žalovaných sa neustále mení, keď najskôr požadovali spoločné užívanie nehnuteľností spolu so žalobcom na rekreačné účely a to napriek rozvráteným vzťahom. Následne prešli na príkazanie nehnuteľností do ich podielového spoluvlastníctva za účelom rekonštruovať ich na rozdelené bývanie, ktorému návrhu nie je možné uveriť, nakoľko žalované 1/, 2/ sú mladé ženy, ktoré celý život žili a vyrastali v okresnom meste v bytoch, ktoré majú v súčasnosti k dispozícii a nie je možné uveriť, že by sa chceli presťahovať do obce vzdialenej XX km od Y. P., do bočnej uličky v kotline, kde by si prerobili starý domček, ku ktorému nemajú vzťah, navyše, v susedstve rodiny žalobcu, s ktorou majú narušené vzťahy. Pokiaľ poukazujú na skutočnosť, že ponúkali vyššiu výplatu žalobcovi, je potrebné uviesť, že sa jednalo o sumu vyššiu o 1.445 Eur, čiže nenasvedčuje tento ich návrh tomu, že by si predstavovali podstatne vyššie zhodnotenie hodnotu primeranej ceny nehnuteľností a i toto navýšenie považuje za účelové, aby mohli uviesť, že hodnota, ktorú ponúkajú je vyššia.

6. Žalované sa k stanovisku žalobcu uvedenému v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia, ktoré im bolo doručené, písomne nevyjadrili.

7. Po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a podaní odvolania žalovanými 1/, 2/ došlo k zmene právnej úpravy sporového konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), podľa ktorého súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania v predmetnom spore. V prechodných ustanoveniach (§ 470 ods. 1, ods. 2) CSP stanovil, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, avšak s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle tohto ustanovenia odvolací súd posudzoval dôvody podaného odvolania podľa ustanovení O.s.p. účinných v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie. Procesne postupoval odvolací súd už podľa nových procesných ustanovení CSP.

8. Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

9. V danej veci sa žalobca proti žalovaným 1/, 2/ domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu súp. č. XXX na parcele v KN-C č. XXXX, k pozemku parcela KN-C č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 656 m², k.ú. Y., zapísaných na LV č. XXX vrátane príslušenstva vedľajších stavieb na pozemku s tým, že nehnuteľnosti budú prikázané do jeho výlučného vlastníctva a bude mu uložená povinnosť zaplatiť žalovaným 1/, 2/ primeranú náhradu za ich spoluvlastnícke podiely. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetným nehnuteľnostiam zrušil, nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva väčšinového spoluvlastníka - žalobcu s tým, že mu uložil povinnosť zaplatiť každej zo žalovaných sumu 4.864,18 Eur ako primeranú náhradu za ich spoluvlastnícke podiely.

10. Žalované 1/, 2/ v podanom odvolaní namietali nedostatky v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie, ktoré videli jednak v tej skutočnosti, že súd kvalifikoval stavbu na parc.č. XXXX ako vedľajšiu stavbu, ktorá je však murovanou obytnou stavbou, má charakter samostatnej stavby, nie je bezprostredne spojená s domom súp.č. XXX, neslúži ako doplnková stavba, nesúhlasili so závermi súdneho znalca S. T. a namietali, že stavba na pozemku bez súpisného čísla nemôže byť predmetom zápisu do katastra nehnuteľností, jednak spochybňovali záver súdu prvej inštancie o nemožnosti reálnej deľby nehnuteľností, ktorý považovali za nedostatočne odôvodnený, poukazovali na skutočnosť, že ako spoluvlastníčky parcele č. XXXX/X v k.ú. Y. uvedeným zrušením a vyporiadáním podielového spoluvlastníctva stratia prístup k tejto svojej nehnuteľnosti, ďalej spochybňovali všeobecnú hodnotu sporných nehnuteľností a závery súdu o veľkosti spoluvlastníckych podielov strán sporu, ich odkázanosti na bývanie v predmetnej nehnuteľnosti s tým, že žalobca je vlastníkom iných nehnuteľností, ktoré môžu uspokojiť jeho bytovú potrebu.

11. Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd nezruší a nevyporiada spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu alebo predajom veci a rozdelením výťažku.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pri zrušení a vyporiadání spoluvlastníctva rozdelením veci môže súd zriadiť vecné bremeno k novovznikutej nehnuteľnosti v prospech vlastníka inej novovznikutej nehnuteľnosti. Zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva nemôže byť na ujmu osobám, ktorým patria práva viaznuce na nehnuteľnosti.

12. Citované zákonné ustanovenie upravuje špeciálny spôsob likvidácie podielového spoluvlastníctva na základe súdneho rozhodnutia, čím je garantovaná likvidácia spoluvlastníctva tam, kde jeho ďalšie fungovanie nie je objektívne možné. Dôvodom zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva rozhodnutím súdu sú obvykle dlhodobé alebo závažné nezhody medzi spoluvlastníkmi, objektívna nemožnosť užívať

predmet spoluvlastníctva, financovať údržbu alebo investície, ale aj nezáujem zotrvať v spoluvlastníctve, čo je i prípad danej veci.

13. Súd musí dodržať zákonom stanovenú postupnosť spôsobov vyporiadania podielového spoluvlastníctva uvedených v ust. § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že najskôr sa musí zaoberať otázkou možnosti reálneho rozdelenia veci a až po zistení, že reálne rozdelenie nehnuteľnosti nie je dobre možné, môže pristúpiť k prikázaniu veci jednému alebo viacerým spoluvlastníkom za náhradu a až po vylúčení tejto možnosti pre prípad, že žiadny z spoluvlastníkov sporné nehnuteľnosti nechce, môže pristúpiť k predaju veci a rozdelenia výťažku medzi spoluvlastníkov podľa ich podielov.

14. Podmienkou reálneho rozdelenia veci je, že je reálna deľba dobre možná, pričom táto podmienka nie je naplnená len faktickou možnosťou a technickou vykonateľnosťou rozdelenia, ale aj funkčným opodstatnením takéhoto rozdelenia. Významné je aj hľadisko finančnej nákladnosti rozdelenia, pričom ide o objektívnu výšku uvažovaných nákladov a o ochotu spoluvlastníkov participovať na týchto nákladoch.

15. Reálne rozdelenie pozemku prichádza do úvahy tam, kde pozemok je fakticky aj funkčne deliteľný, a to okrem iného i z hľadiska územného plánovania, prístupu ku komunikáciám, účelného technického spôsobu navrhovaného riešenia, polohy pozemku, ich tvaru a celkovej plochy, pričom medzi rozdeľovanými pozemkami možno zriadiť vecné bremeno.

16. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX súdneho znalca S.. J. H. vyplynulo, že na výslovnú znaleckú úlohu stanovenú mu v uznesení Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 09.09.2014 č.k. 6C/82/2014-72, vyjadriť sa, či je možná (bez stavebných úprav) reálna deľba predmetných nehnuteľností v podieloch 2/4, 1/4, 1/4 znalec odpovedal, že otázka reálnej deľby nehnuteľností v daných spoluvlastníckych podieloch, pri súčasnom stavebnotechnickom stave hodnotenej nehnuteľnosti, jej dispozičného riešenia, nie je bez nákladných stavebných úprav možná. Znalecký posudok bol stranám sporu doručený, žiadna z nich v priebehu súdneho konania pred súdom prvej inštancie tento záver súdneho znalca, ktorý bol i vypočutý na pojednávaní dňa 12.05.2016, nespochybnila, nedomáhala sa vyčíslenia nákladov na prípadnú reálnu deľbu nehnuteľností, nenavrholala reálne rozdelenie domu súp.č. XXX a pozemku KNC parc.č. XXXX, v k.ú. Y., je preto zrejmé, že súd prvej inštancie považoval otázku nemožnosti reálnej deľby sporných nehnuteľností za otázku medzi stranami sporu nespornú, s ktorým záverom sa odvolací súd, vzhľadom na závery znaleckého dokazovania a postojom strán sporu v konaní, stotožňuje a námietku žalovaných 1/, 2/ považuje za nedôvodnú.

17. Tvrdenie žalovaných 1/, 2/, že pokiaľ by zostal v platnosti napadnutý rozsudok, bol by im znemožnený prístup k KNC parc.č. XXXX/X, ktorej sú podielovými spoluvlastníkmi, odvolací súd nepovažuje za pravdivé, nakoľko z kópie katastrálnej mapy bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že KNC parc.č. XXXX/X bezprostredne susedí s parcelou č. XXXX/X, ktorá je cestou, z ktorej je možný priamy prístup na predmetný pozemok.

18. Žalované 1/, 2/ spochybňovali závery znaleckého posudku č. XX/XXXX v tom smere, že stavba na KNC parc.č. XXXX bola posúdená ako vedľajšia stavba, ktorá je však murovanou obytnou stavbou, má charakter samostatnej stavby, nie je bezprostredne spojená s domom súp.č. XXX, neslúži ako doplnková stavba, nesúhlasili so závermi súdneho znalca a namietali, že stavba na pozemku bez súpisného čísla nemôže byť predmetom zápisu do katastra nehnuteľností. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca S.. H. tvrdenia žalovaných 1/, 2/ nevyplývajú, naopak, znalec hospodársku stavbu na KNC parc.č. XXXX hodnotil ako príslušenstvo rodinného domu súp.č. XXX tak, že ide stavbu prevažne drevenú s nosnými monolitickými stĺpmi, časť murovaná z kvádrov hr. do 30 cm. s tým, že je umiestnená pri stavbe rodinného domu, slúžila ako humno (drevená časť) a ako čierna kuchyňa - predtým chliev (murovaná časť). Na KNC parc.č. XXXX sa ako príslušenstvo domu súp.č. XXX nachádza i drevená šopa bez podmurovky. Z obsahu spisu vyplýva, že znalecký posudok bol žalovaným 1/, 2/ riadne doručený, znalec S.. H. bol na pojednávaní dňa 12.05.2016 vypočutý, žalované mu mohli klásť otázky, znalecký posudok nespochybnili. Nie je potom ani dôvodné prihliadať na ich námietky vznesené v odvolacom konaní s poukazom na ust. § 205 ods. 2 a § 205a O.s.p. účinného do 30.06.2016, nakoľko skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa sú odvolacím dôvodom len v prípade, že sú splnené podmienky stanovené v cit. zákonom ustanovení pod písm. a/ až d/ (týkajú sa podmienok konania, vecnej príslušnosti, vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v

konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., ich účastník konania vlastnej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa), ktoré v danej veci splnené neboli.

19. K námietke žalovaných, že vedľajšiu stavbu - hospodársku budovu na KNC parc.č. XXXX nie je možné zapísať do katastra nehnuteľností, nakoľko nemá súpisné číslo a rozsudok je tak nevykonateľný, odvolací súd udáva, že podľa § 6 ods. 1 písm. c/ zák.č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) sa v katastri nehnuteľností evidujú stavby, ktoré majú súpisné číslo (bod 1), i stavby, ktoré nemajú súpisné číslo (bod 2). Drobné stavby, ktoré sú príslušenstvom hlavnej veci, sa v katastri nehnuteľností neevidujú (letná kuchyňa, šopa, chliev, hospodárska budova a pod.), tieto sú v katastri zobrazené na katastrálnej mape parcelným číslom pozemku, na ktorom je stavba postavená, alebo mapovou značkou a sú označené kódom druhu pozemku a kódom spôsobu využívania pozemku (§ 6 ods. 2 cit. zákona). Príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali (§ 121 Občianskeho zákonníka), čo je nesporne i prípad danej veci, pokiaľ ide o príslušenstvo a vedľajšie stavby na pozemku KNC parc.č. XXXX uvedené vo výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd túto námietku nepovažoval za dôvodnú.

20. Pokiaľ ide o skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1-ica a žalované 1/, 2/ každá v podiele 1-ina nehnuteľností, ktorých zrušenie a vyporiadanie je predmetom tohto súdneho konania, boli jeho zistenia správne a vyplývajú v listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. Y.. Na tejto skutočnosti nič nemení ani návrh žalovaných 1/, 2/, aby nehnuteľnosti boli prikázané do ich podielového spoluvlastníctva každej v jednej polovici, z ktorého návrhu vyvodili, že ich spoluvlastnícky podiel je tiež 1-ica .

21. Za správny považoval odvolací súd i záver súdu prvej inštancie, že odkázanosť žalobcu na bývanie v spornej nehnuteľnosti je väčšia ako u žalovaných 1/, 2/, preto bude účelné využitie nehnuteľností naplnené v prípade ich prikázania do výlučného vlastníctva žalobcu. Pokiaľ ide o rozhodnutie o prikázaní veci jednému alebo viacerým z podielových spoluvlastníkov, súd hodnotí jednak subjektívne predpoklady - spoluvlastník, ktorému má byť vec prikázaná, s týmto postupom súhlasí a je ochotný alebo objektívne schopný (solventný) vyplatiť náhradu ustupujúcim spoluvlastníkom (tieto predpoklady spĺňali obe sporové strany), jednak objektívne predpoklady - veľkosť podielu (v danej veci žalobca podiel 1-ica, žalované 1/, 2/ podiel 1-ina každá), násilné správanie spoluvlastníka (v danej veci nebolo zistené) a účelné využitie veci, na ktorom závere založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie. Účelné využitie veci je vecou uváženia súdu, pričom kritériami, ktoré zohľadňuje, sú jednak bytová potreba, jednak kto v dome doteraz býval, kto ho udržiaval, opravoval, prípadne do neho investoval, a kto je schopný aj naďalej sa starať o jeho údržbu. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že v dome súp.č. XXX v súčasnosti (od smrti otca žalovaných 1/, 2/) nikto nebýva, pričom sa jedná o dom starých rodičov strán sporu, ktorý ich právni predchodcovia nadobudli dedením, strany sporu darom resp. dedením. Žalobca tvrdil (jeho tvrdenie spochybnené nebolo), že v tomto dome býval od svojho narodenia asi päť rokov, následne sa s rodičmi presťahoval do susedného domu, ktorý jeho rodičia postavili, kde žil do dospelosti a jeho rodičia tu žijú doposiaľ, do domu súp.č. XXX denne dochádzal za starými rodičmi. Deklaroval svoj vzťah k tejto nehnuteľnosti, tvrdil, že sa o nehnuteľnosť stará, vykonáva bežné potrebné práce, upratuje, vetrá, odhŕňa sneh, kosí, platí udržiavací poplatok za elektrinu, daň z nehnuteľnosti, poplatok za odpad a pod., ktoré tvrdenia spochybnené neboli. Mal záujem nehnuteľnosť zrekonštruovať za účelom bývania, v súčasnosti býva v nájme s priateľkou. Žalované 1/, 2/ tvrdili, že naposledy v dome súp. č.XXX býval a staral sa o ňu ich otec, ktorý zomrel XX.XX.XXXX. Vzťahy medzi ich matkou a otcom žalobcu sú vážne narušené, keď títo sa navzájom obviňovali z rôznych konaní počas života ich otca, i po jeho smrti. Odvolací súd zdôrazňuje, že preukazovanie pravdivosti týchto tvrdení nie je predmetom tohto konania, pričom je pravdou, že v celom konaní tieto narušené vzťahy rezonovali a nesporne sa preniesli i na strany tohto sporu. Počas života starých rodičov ich podľa možnosti navštevovali a majú záujem o predmetné nehnuteľnosti, chcú ich zrekonštruovať a mať zachované podielové spoluvlastníctvo. Nevideli problém v striedavom užívaní nehnuteľností so žalobcom na rekreáciu. Prejavili záujem i o prikázanie nehnuteľností do ich výlučného vlastníctva s tým, že ich odkázanosť na bývanie v tejto nehnuteľnosti je väčšia ako u žalobcu, nakoľko žalovaná 1/ býva spolu s matkou v trojizbovom byte v Y. P., žalovaná 2/ býva spolu s manželom a deťmi v trojizbovom byte v Y. P.. Tvrdili, že predmetný dom majú záujem zrekonštruovať a obe tam s rodinami bývať. Súd prvej inštancie po takto zistenom skutkovom stave dospel k záveru, že žalobca je na bývanie v tomto dome viac odkázaný ako žalované 1/, 2/, nakoľko

býva v podnájme , pričom poukázal na dispozičné riešenie predmetného domu súp.č. XXX (suterén - kotolňa, pivnica, vchod do domu, nadzemné podlažie - obývacia izba, kuchyňa, spálňa, predsieň a príslušenstvo) a veľkosť jeho spoluvlastníckeho podielu. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožňuje, správne prihliadol na veľkosť spoluvlastníckeho podielu žalobcu, jeho starostlivosť o predmetné nehnuteľnosti, jeho väčšiu odkázanosť na bývanie v dome, susedstvo s rodičmi žalobcu, z ktorých skutočností vyplynulo účelnejšie využitie predmetných nehnuteľností, pri ich prikázaní do výlučného vlastníctva žalobcu. Rovnako ako súd prvej inštancie neuveril tvrdeniu žalovaných, že mienia vymeniť svoje bývanie v trojizbových bytoch v R. Y. P. za spoločné bývanie dvoch rodín v dvojizbovom rodinnom dome v N. Y., tieto tvrdenie považoval za účelové. Naviac , ako správne žalované deklarovali, tieto sú podielovými spoluvlastníkmi susednej parcele č. XXXX a nič im nebráni túto prípadne využiť na zriadenie spoločného bývania pre ich dve rodiny.

22. Žalované 1/, 2/ namietali tiež výšku náhrady za ich spoluvlastnícky podiel, ktorú považovali za nízku, nakoľko ceny nehnuteľností v tejto lokalite sa pohybujú od 29.900 Eur do 56.900 Eur.

23. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že za primeranú náhradu treba považovať hodnotový ekvivalent vyjadrený v peniazoch, umožňujúci podľa miestnych podmienok obstaranie obdobnej veci, aká bola predstavovaná podielom spoluvlastníka, ktorý bol prisúdený ostatným spoluvlastníkom. Základom pre stanovenie primeranej náhrady za nehnuteľnosť je jej všeobecná cena obvyklá v danom mieste v dobe rozhodovania s tým, že túto náhradu súd určí zodpovedajúcim podielom ceny celej veci, nie cenou, z ktorú by bolo možné predať spoluvlastnícky podiel.

24. V danej veci žalobca spolu so žalobou predložil znalecký posudok č. XX/XXXX znalca S.. R. Z., ktorý stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností, ktorých vyporiadanie je predmetom tohto súdneho konania spolu vo výške 20.300 Eur. Vzhľadom na námietky žalovaných k stanovenej hodnote nehnuteľností v tomto znaleckom posudku súd prvej inštancie ustanovil v konaní súdneho znalca S.. J. H., ktorý vo svojom znaleckom posudku č. XX/XXXX stanovil všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností spolu vo výške 19.456,67 Eur. Žalované opätovne znalcom stanovenú hodnotu nehnuteľností namietali v odvolacom konaní.

25. Odvolací súd zdôrazňuje, že v sporovom občianskom súdnom konaní (v súčasnosti civilnom sporovom konaní) sa uplatňuje prejednávací zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v civilnom sporovom konaní spočíva v zodpovednosti strany sporu za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany sporu, táto dôkazné bremeno neunesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a v § 120 ods. 1 prvej vety O.s.p. účinného do 30.06.2016 alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

26. V danej veci žalované opakovane namietali všeobecnú hodnotu nehnuteľností stanovenú v znaleckom posudku preloženým žalobcom, ako i v znaleckom posudku vypracovanom súdnym znalcom v priebehu súdneho konania a tvrdili, že všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností je podstatne vyššia (od 29.900 Eur do 56.900 Eur), samé ponúkli žalobcovi na jeho spoluvlastnícky podiel 1-ica k celku sumu 11.000 Eur (všeobecnú hodnotu nehnuteľností tak stanovili vo výške 22.000 Eur). Žalované nie sú procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali, a preto, pokiaľ chceli v konaní úspešne spochybniť všeobecnú hodnotu nehnuteľností určenú v zmysle znaleckého posudku súdneho znalca, museli nielen tvrdiť, že všeobecná hodnota nehnuteľností nie je správne určená, je nízka a pod., ale museli predložiť, alebo označiť na toto svoje tvrdenie súdu i dôkazy. Teória práva v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie dôkazného bremena medzi stranami sporu v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje povinnosť práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.

27. Žalobca všeobecnú hodnotu nehnuteľností v konaní preukázal, a pokiaľ žalované zostali výlučne pri svojom tvrdení o nesprávne určenej hodnote nehnuteľností, pričom o tomto svojom tvrdení nepredložili ani neoznačili súdu relevantné dôkazy, neuniesli bremeno dôkazu a nepreukázali, že všeobecná hodnota nehnuteľností, ktorých vyporiadanie je predmetom tohto súdneho konania, je vyššia ako určená súdnym znalcom v priebehu súdneho konania.

28. Námietky žalovaných smerovali i proti výroku súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý považovali za nesprávny, neprimeraný, nezodpovedajúci zákonu ani účelu vyporiadania podielového spoluvlastníctva, domáhali sa, aby o náhrade trov konania bolo súdom vyslovené, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

29. V občianskom súdnom konaní sa do 30.06.2016 o náhrade trov konania rozhodovalo podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Princíp zodpovednosti za výsledok (princíp úspešnosti) bol zakotvený v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účinného do 30.06.2016, v dôsledku ktorého účastníkovi (strane sporu), ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi (strane sporu), ktorý vo veci úspech nemal.

30. Žalobe žalobcu bolo súdom prvej inštancie v celom rozsahu vyhovené, podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam - domu súpisné číslo XXX na parc.č. XXXX, k príslušenstvu k domu a parcely č. XXXX k.ú. Y. bolo zrušené, nehnuteľnosti boli prikázané do výlučného vlastníctva žalobcu s tým, že mu bola uložená povinnosť vyplatiť žalovaným za ich spoluvlastnícke podiely sumu určenú súdom ako všeobecnú hodnotu nehnuteľností podľa znaleckého posudku.

31. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mal v konaní plný úspech, a preto súd prvej inštancie správne rozhodol, že sú splnené podmienky pre postup pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účinného do 30.06.2016.

32. Žalované tvrdili, že konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je konaním prevažnej miere spojeným so súdnym konaním a rozhodnutie súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva nie je možné kvalifikovať ako ich neúspech v konaní, nakoľko súd nie je viazaný návrhmi strán sporu, ale iba poradím a kritériami ustanovenými v § 142 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd zdôrazňuje, že k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva nie je bezpodmienečne potrebné súdne rozhodnutie a vo všeobecnosti (tak ako v iných právnych vzťahoch) je uprednostňovaná dohoda spoluvlastníkov. Pokiaľ k súdnemu konaniu dôjde z dôvodu, že k dohode spoluvlastníkov nedošlo, súd musí pri rozhodovaní o trovách konania skúmať, aký bol žalobný návrh, aký bol návrh protistrany a ako rozhodol súd aplikujúc ust. § 142 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ súd svojím rozsudkom v celom rozsahu vyhovel žalobnému návrhu žalobcu, čo je i prípad danej veci, a nevyhovel vôbec návrhu protistrany (žalovaných), niet pochybností o tom, že aplikácia ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účinného do 30.06.2016 súdom prvej inštancie bola v danej veci správna.

33. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo výrokoch vo veci samej i vo výroku o trovách konania (výška trov konania nebola stranami sporu kvalifikovane spochybnená, odvolací súd nezistil pri ich výpočte žiadne pochybenia), potvrdil.

34. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že sa nezaoberal všetkými námietskami žalovaných obsiahnutými v ich odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Uvedený záver vyplýva z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR i Ústavného súdu SR.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobca, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, má (voči žalovaným) nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

36. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).